

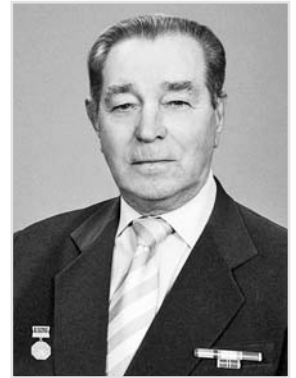
Народився 29 вересня 1935 р. у с. Стоділки Городоцького району Львівської області. У 1954 р. закінчив Львівський житлово-комунальний технікум, у 1965 р. — Київський інженерно-будівельний інститут.

Трудову діяльність у газовій галузі розпочав після демобілізації з армії у 1956 р. газотехнічним інспектором Дніпропетровщини. Брав участь в організації подавання коксового газу в Дніпродзержинськ та Кривий Ріг. З 1957 до 1980 р. пройшов шлях від інженера мереж газопостачання до начальника газового господарства «Дніпрогаз».

Протягом 1980–1996 рр. Михайло Васильович обіймав посади головного інженера Республіканського об'єднання «Укргаз», заступника голови правління корпорації «Укргаз».

Після виходу на пенсію до 2012 р. працював головним спеціалістом Асоціації підприємств газового господарства України.

Зробив вагомий внесок у: розробку нормативної бази галузі, підготовку кадрів; розвиток соціальної сфери підприємств «Дніпрогаз» та «Укргаз»; створення технології газифікації приватного житла; теплопостачання Дніпропетровська з використанням відходів тепла Придніпровської електростанції; виробництво полімерних матеріалів, будинкових регуляторів тиску газу і на їх основі реалізацію одноступеневих систем газозабезпечення; технічне обслуговування будинкових систем газопостачання, зокрема за замовленням абонентів (замість щомісячної профілактики); подавання газу до заселення будинків; створення об'єктів, серед яких геотермальні випаровувачі для споживання скрапленого газу; відродження приладового обліку газу в побуті; підвищення рівня захисту газопроводів від корозії. Є автором пристрою РПДУ-4 Іпг із метрологічного забезпечення приладів обліку газу із застосуванням його замість повітря, ультра-

Мелець Михайло Васильович

Інженер із теплогазопостачання і вентиляції, фахівець у сфері газопостачання, управлінець

звукових лічильників, а також брав участь у розробці базової АСК ТП РПГ.

Завдяки системному впровадженню згаданих, а також інших інноваційних розробок було істотно підвищено рівень безпеки газозабезпечення, збільшено терміни і надійність експлуатації газопроводів.

Михайло Мелець брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Є автором 14 винаходів (зокрема двох патентів), низки раціоналізаторських пропозицій.

Був депутатом Дніпропетровської міської ради.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медалями СРСР, «За заслуги перед містом Дніпропетровськ», ВЦРПС і ВДНГ «За активну участь у винахідництві та раціоналізації». Михайло Мелець удостоєний звань «Відмінник ЖКГ» та «Заслужений працівник ЖКГ Української РСР».

Народився 28 травня 1972 р. у м. Івано-Франківськ.

У 1994 р. закінчив Івано-Франківський державний технічний університет нафти і газу за спеціальністю «Розробка та експлуатація нафтових і газових родовищ».

Протягом 1994–2011 рр. А. Ю. Мельник працював у Центральній науково-дослідній лабораторії (з 2005 р. — Науково-дослідний і проектний інститут) ВАТ «Укрнафта». З 2000 р. очолював відділ технології розробки нафтових і газоконденсатних родовищ ЦНДЛ.

Був керівником або відповідальним виконавцем 48 науково-дослідних робіт із проектування розробки, гідродинамічного моделювання родовищ нафти і газу та впровадження методів підвищення нафтовилучення.

Має 14 друкованих наукових праць. Андрій Юрійович спроектував низку заходів із підвищення нафтовилучення. Так у виробництво успішно впроваджено регулювання заводнення шляхом циклічного закачування у поєднанні зі зміною напрямків фільтраційних потоків у межах ямненського покладу Старосамбірського родовища й окремих горизонтів Рибальського родовища. Було залучено до розробки слабодреновані зони Долинського, Північно-Долинського, Луквинського, Старосамбірського, Гвіздецького нафтових родовищ шляхом буріння додаткових експлуатаційних свердловин та оптимізації використання наявного фонду. На дослідній ділянці Довбушансько-Бистрицького родовища застосовано закачування водних розчинів ПАР із додаванням полімеру.

Є автором «ТЕО створення спільного підприємства з метою розробки Коханівського родовища високов'язкої нафти» та «ТЕО створення спільного підприємства для розробки Стинавського родовища» на замовлення іноземних інвесторів. У складі української делегації брав участь у підготовці відкриття

Мельник Андрій Юрійович

Гірничий інженер, член-кореспондент УНГА, фахівець у сфері розробки нафтових і газових родовищ, управлінець

представництва НАК «Нафтогаз України» в Лівії, проведенні переговорів про співпрацю з керівництвом Торгово-промислової палати, Національної нафтової корпорації, Національної бурової компанії, Сіртської нафтової компанії, підприємств «Sin Sad Airlines» і «TransAfrika».

З 2012 р. він — технічний директор — головний геолог ТОВ «НВФ «Лімел» (м. Івано-Франківськ) — компанії, яка проводить науково-дослідні, проектні роботи з розробки, облаштування нафтових та газових родовищ, геолого-економічне оцінювання запасів, геологічне і гідродинамічне моделювання покладів вуглеводнів тощо. Партнерами організації є підприємства України (зокрема й з іноземними інвестиціями), Казахстану, Російської Федерації.

Андрій Мельник — член та експерт Центральної комісії Міністерства енергетики з питань розробки газових, газоконденсатних, нафтових родовищ та експлуатації підземних сховищ газу, експерт Державної комісії із запасів корисних копалин України.